

daarligste, vilde de rimeligvis være kommet til henved 4 Millioner i Stedet for 3. Men det er som sagt ikke Andet end Smaating i Forhold til det Store, som Lovforslaget peger paa. Nogle faa Hundrede Tusinde Kroner spille ingen stor Rolle, hvor Talen er om mange Millioner. Jeg tror forøvrigt ikke, de ærede Forslagsstillere i den nærmeste Tid ville komme ned til det Minimum, de have tænkt sig, nemlig $\frac{1}{4}$ af Forbruget. Og saa længe Forbruget bevæger sig omkring Halvdelen af det nuværende, er det, som de Herrer ville se, over maade store Beløb, der er Tale om. Om Fordelingen kan jeg ikke være ganske enig med Forslagsstillerne, idet jeg maa fastholde, at da det i det Væsentlige er og vil vedblive at være den mindst formuende og den uformuende Del af Samfundet, der drikke det meste Brændevin — og jeg tror ikke, at det vil blive anderledes — er det uretfærdigt at paalægge denne en saa betydelig Afgift, som ikke direkte kommer dem til Gode igjen. Jeg hder de ærede Forslagsstillere Anerkendelse for, at de have taget Hensyn til de Fattiges Kasse, jeg er fuldkommen enig med dem i, at en væsentlig Del af de indkommende Beløb bør gaa dertil, men hvad skal der gøres med det, der saa bliver til Rest, efter at de Fattiges Kasse har faaet, hvad den behøver? Det, der gaar til denne, maa vel erkendes for at være en direkte Fordel for den værdige Trængende, men det er sandelig ogsaa en indirekte Fordel for Kommunen, at de Fattiges Kasse har tilstrækkelige Midler at raade over, derved befries mange Familier fra at falde Fattigvæsenet til Byrde. Det er altsaa en indirekte Fordel for Kommunen, at de Fattiges Kasse doteres anstændig, saa den kan hjælpe, hvor der er Trang til Hjælp, men det er efter min Mening paa ingen Maade nok. Den mindre formuende Del af Samfundet har, saa vidt jeg kan skjønne, et billigt Krav paa en mere direkte Afgang til at nyde Godt af de Summer, som det i det Væsentlige bliver den, der kommer til at udrede, og derfor vilde jeg have ønsket, at de ærede Forslagsstillere i Stedet for ved en Bemærkning at stille det — om jeg saa maa sige — hen i det Blaå med Hensyn til Oprettelsen af en Alderdomsforsørgelsesanstalt for Uformuende, vilde have gjort Skridtet fuldt ud og sagt: Det, som det findes nødvendigt at anvende til de Fattiges Kasse, tilflyder den; et lignende Beløb — altsaa et Beløb af samme Størrelse — indflyder i Kommunens Kasse, men hvad der saa bliver tilovers henlægges til Oprettelse af en Alderdomsforsørgelsesanstalt for Uformuende. Derved tror jeg, at man nogenlunde gjorde

Ret og Etjel og i hvert Tilfælde ikke foruretede dem, som man mindst bør forurette, nemlig dem, der eie mindst. Jeg tror, at Saadanne vistnok kunne gjøre Krav paa en Del af det Beløb, som de selv udrede, og at det ikke er Andet end en Retfærdighedsbehandling at hde dem det, og jeg tror, at hvis man vilde optage en Bestemmelse derom i Lovforslaget, vilde det paa mange Maader lette dettes Gjennemførelse, naar den Tid kommer, at et Forslag af lignende Natur maa gennemføres. Thi jeg tror ikke, at vi enten kunne eller ville være bekendt, at Danmark er det Land i Verden, der drikker mest; det er ikke et Studsmaal, vi skulle eftertrage. Jeg vil slutte disse faa Bemærkninger med en Tak til de ærede Forslagsstillere for Forslaget; det er min Overbevisning, at før eller senere ville de faae Glæde af det.

Leth: Man kan saa godt sympathisere med den Tanke, som har bevæget de ærede Forslagsstillere til at fremkomme med det foreliggende Lovforslag, nemlig den Tanke at modvirke en overdreven Nydelse af Spiritus; men længere end hertil gaar mia Sympathi for Lovforslaget heller ikke. Hvad der nærmest har bevæget mig til at begjære Ordet, er Ønsket om at imødegaa en Bestyldning, som af de ærede Forslagsstillere blev udfæstet mod det danske Folk, en Bestyldning, som jeg tror i enhver Henseende er uretfærdig og ubeføiet. De tvende ærede Forslagsstillere, som have haft Ordet, have givet det Udseende af, eller have givet en saadan Fremstilling, som om det danske Folk var det mest drikfældige af alle i den ganske Verden, og det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (S. C. Nyholm) sagde endogsaa, at dette hvilede som en Stampet paa det danske Folk. Det var det Udtryk, man brugte. De ærede Forslagsstillere have forsogt at begrunde denne deres Opfattelse ved at henvise til Forbruget af Spiritus her i Landet, og da navnlig, at dette, i Folge hvad de have anført, hvoraf jeg ikke er i Stand til at kontrollere Rigtigheden, skulde være ganske overordentlig meget høiere end i noget andet Land. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne angav Forbruget til ikke mindre end 67 Litre for hver Mandsperson over 20 Aar om Aaret. Det er en stor Feiltagelse af et saadant Forbrug, selv om det nu er rigtigt angivet, at ville slutte, at Forbruget af Spiritus til at drikke staar i nogetomhelst Forhold dertil. Som bekendt anvendes Spiritus og Brændevin jo paa mange Maader foruden til at drikke; det anvendes i en stor Maalestok i Husholdningen til andet Brug,